

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XI • БРОЈ 215. • 25. ЈУЛ 1982.

ЦИЈЕНА 4 ДИНАРА

Велики збор у Брајићима

У Брајићима је 18. јула, поводом четрдесетпете годишњице познате битке против италијанског окупатора, одржан велики народни збор и откривен монументални споменик четрдесет тројици палих бораца из овог села у ослободилачком рату и револуцији. Отварајући збор, Томо Матричанић је поздравио учеснике ове свечаности, међу којима је Воја Срзентић, члана ЦК СКЈ и делегата у Вијећу република и покрајина Југославије, народног хероја и члана Савјета федерације Јовија Капичића, представнике Републичке конференције Савеза бораца, предсједника Луку Копривицку и члана предсједништва Мила Боричића, народног хероја и национој партизанској споменици, представнике сусједних општина и општине Житиште, као и Брајиће који су пристигли да присуствују прослави из Војводе Степе, Карађорђева, Фекетића и других мјеста Војводине.

ТРИ СЕОБЕ БРАЈИЋА

У име друштвено-политичких организација општине Будва на збору је говорио Ненад Џапчевић. Он је, између остalog, рекао:

— Овај народ и ово село увијек су носили трајне ожилјке из прошlosti, када су незасити освајачи хтјели да униште њихово огњиште, понос, дух и слободу овог народа. О томе говоре тешка и суррова времена овог краja, када су Брајићи пет пута го-reli до иконопа...

Овај народ и ово село ломиле су се криве турске сабље, млетачки бајонети, гинули Наполеонови гренадери и аустријски ескадро-ни. Сиромаштво, немаштina

и погибија раселиле су Брајиће по читавој Југославији у три сеобе. Све што је синове овог села судбина винешила, што им је живот био неподношљиви, све вине су очвршивали духом и тијелом и рађале су све смјелиje генерације ратника.

У првом свјетском рату Брајићи чета од 95 ратника повлачи се са српском војском на Крф, а од 95 споменичара албанске голготе 51 је повратник из Америке: напустили су америчке рудо-

копе, своје породице и мир да бране родну груду и да дају оно најдрагоценје што човјек може дати — своје животе.

Брајићи су и у најновијој прошlosti остали комика-ни: богата ратничка традиција имала је таквог одраза да је КПЈ нашла плодно тле за своје дјелovanje, што није било тешко постићи код људи развијених родољубова и доказаног патриотизма. Добро организоване партијске ћелије у Наштровићима, које су имале највише утицаја на Брајиће, затим снажан утицај из Црмнице, Јуботиња нису могли заобини Брајиће, нити их оставити изоловане од активнog рада КПЈ.

Након формирања Међуопштинског комитета КПЈ осјетио се снажан утицај Партије и у Брајићима, где је цијело становништво знало чланове и кандидате КПЈ из овог краja, њихове симпатизере и омладище организоване у три скојевске ћелије. Још у предстапничким данима растао је дух борбеног патриотизма предвођен кандидатима за чланове КПЈ и скојевцима, тако да је већ у јуну 1941. формирана партијска ћелија у овом селу. Иако млада и мала, партијска ћелија, са секретаром Ђуром С. Јанчићем и члановима Андријом Клањем, Владом Ључићем, Илијом Стојановићем и дванаесторицом скојевца, темељито се припрема за оружану борбу. Они су предњачили својом активношћу, својом искреношћу, радом и, такви, могли су повести читаво становништво ка извршавању партијских задатака и стварању услова за оружану борбу и социјалистичку револуцију.

ОДРАЗ СВЕОПШТЕГ У- СТАНКА У ЦРНОЈ ГОРИ

Брајићи су устанак спремали доčekали — само је требало дати сигнал да се крене у акцију. Сигнал је стигао 13. јула око три часа ујутро, када су устаници из Јуботиња дошли у Ђуботиње и дојишли вијест да је устанак почeo. Брајићи су одмах кренули на жандармеријску постaju у село Мартиновиће и одмах разоружали жандарме, да би исте вечери учесовали у борби на Обзовици, где су с Козјаревог врха отворили ватру на италијанску колону, која је водила борбу с љуботињским герилцима. Од тог дана брајићи устаници се више не раздавају, формирају герилску чету од 69 бораца која остаје као војна формација све до сплашивања устanka. Овакав полет устanca из Брајића био је одраз свеопштег устanca у Црној Гори, феномен којег

(Наставак на 2. страни)

Снажан и утицајан субјекат развоја наше општине

Поводом десетогодишњице излажења листа „Приморске новине“, у Општинској конференцији ССРН одржана је скромна свечаност на којој су, поред чланова Издавачког савjeta, Редакције и сарадника листа, присуствовали и представници друштвено-политичких организација Будве. О значају листа и његовој улоги у информисању грађана Будве говорио је досадашњи главни и одговорни уредник Милован Пајковић. Честитке и позитивне оцјене о листу упутили су предсједник Општинске конференције ССРН Владо Дулетић и предсједник Издавачког савјета Павле Вујовић.

За десетогодишњи рад у листу додијељени су пригодни поклони тројици новинара: Милосаву Јалићу, Владимиру Станишићу и Саву Грговићу.

Честитију Редакцији и Издавачком савјету десетогодишњицу излажења листа, Владо Дулетић, предсједник Општинске конференције ССРН, је, између остalog, рекао:

„Причињава ми посебно задовољство што могу испред општинске организације Социјалистичког савеза радног народа да вам честитам овај значајни јубилеј — десет година излажења листа „Приморских новина“. Тај период у животу једног листа није сувише дуг, али је довољан да се оцјени сва друштвена оправданост његовог постојања и излажења.

Покретањем „Приморских новина“, као гласила Социјалистичког савеза, остварен је значајан напредак у информисању радних људи и грађана наше општине. Уколико се ретроспективно сагледа ми нуло раздобље, видјеће се да је лист, почев од свог првог броја па надаље, настојао да обухвати најактуелнија питања друштвено-економског, политичког и културног живота Будве. Данас, када обиљежавамо десетогодишњицу рада, може се слободно контроверзати да се у томе, и поред бројних тешкоћа, у приличној мјери успјело. Повећавајући обим, квалитет и протот информација из свих овласти друштвеног живота, „Приморске новине“ су одиграле значајну друштвену и политичку улогу у развоју наше комуне. Велик је њихов допринос у развоју социјалистичких самоуправних односа и делегатског система, отклањајући посљедица од разног земљотреса, остваривајући политику економске стабилизације, обиљежавајући значајних датума из наше историје, подстицајући културног стваралаштва, у чему су — поред информативног — обавиле и одговоран политичко-пропагандни задатак. Виљежећи најважније догађаје у протеклом десетогодишњем периоду, „Приморске новине“ остаје као хроника једног времена које карактеришу динамичне друштвене и економске промјене. Будућим историчарима, хроничарима и аналитичарима оне ће послужити као драгоценји извор података за проучавање прошlosti овог краja.

У разматрању и рјешавању програмских, развојних, материјалних, кадровских и других проблема „Приморских новина“ била је незабилазна улога Социјалисти-

ског савеза наше општине. Разумије се, то је пут даљег подрштавања листа, који треба, заједно с осталим среđствима јавног информисања, да се развија и дјелује као унутрашња демократска снага Социјалистичког савеза и самоуправне друштвене и политичке акције радних људи и грађана.

ЧЕСТИТКЕ И ЖЕЉЕ

Редакција „Приморских новина“ примила је поводом десетогодишњице излажења листа од Предсједништва Републичке конференције ССРН Црне Горе сlijedeћи телеграм:

„Поводом десетогодишњице излажења „Приморских новина“, упућујемо вама — Редакцији листа и Издавачком савјету — среđачке честитке и најљепше жеље за даљи успјешан рад на информисању наших радних људи и грађана и у остваривању ване друштвене и културне функције.

Овај скроман јубилеј пружа вама прилику да направите осврт на десетогодишњи период излажења листа, да, уз очигледне успјехе, укажете и на тешкоће и проблеме с којима с борите, како би њиховим превазилажењем у наредном периоду имали још више успјеха.

Срдично честитамо јубилеј и другарски вас подржављамо.“

На крају, честитију вам, још једанпут, десет година „Приморских новина“, користим прилику да се захвалим свима који су непосредно или посредно допринају да се оне афиришу као значајни медиј друштвеног живота у нашој комуни. Свакако, посебно признање припада онима који су свих десет година непрекидно сарађивали у листу и тиме дали велики допринос да „Приморске новине“ постану снажан и утицајан субјекат укупног друштвеног и материјалног развоја наше општине“;

Спомен чесма у Пржну

У Пржну је, поводом Дана устанка црногорског народа, уз присуство великог броја грађана Светог Стефана, Будве, Петровића, Бечића и других мјеста, открivenа спомен-чесма посвећена палим борцима и родољубима овог малог али поносног мјеста. У име Удруженja бораца НОР-а, збор је отворила првоборац Ева Митровић. Поздрављајући присутне, она је казала да се оваква и слична обиљежја подижу не само ради успомене на погинуле и захвалности према њиховој несебичној жртви, већ и да би млади нараштаји знали колико је жртва и крви коштала слобода у којој уживамо. — Омладина која зна да поштује и цијени славну прошlost svojih predaka i napataja se na ovakvim i sličnim izvorima, na kojima žuborići cijena slобode. — Oznaka tu slobodi i da čuva od svih međava koje bi našle u bilo kojoj strani — rekla je Eva Mitrović u svojoj pozdravnoj riječi.

Првоборац Илија С. Митровић говорио је о припремама за јулски устанак 1941. године, о устанку, масовном учешћу народа предвођеног КПЈ у њему и о развијању оружаних акција на подручју ондашње петровачке, светостефанске и будванске општине.

У току НОР-а и револуције с подручја наше данашње општине, која је имала непуних 5000 становника, погинуло је 253 бораца, а преко 600 их је прошло кроз разне логоре и казamate широм Европе. Синови и кћери овог краja гинули су с невиђеном храброшћу, како на кућном прагу, тако и у разним крајевима Југославије, као борци партизанских одреда и бригада, на илегалном партијском раду и на многобройним стрелиштима. Илија Митровић се осврнуо и на учешће становништва овог малог приморског сеода у народно-ослободilačkom i ranijem ratovima, koji su, takođe, bili oslobodilački.

Спомен-чесму с мермерном плочом на којој су уклесана имена петорице храбро палих бораца и родољuba — Виде И. Митровића, Лазе И. Митровића, Васе Т. Митровића, Митре Р. Митровића и Ника Л. Кажанегре — открио је првоборац Блажко Кажанегра.

Вл. СТАНИШИЋ

Велики народни збор у Брајићима

(Наставак са 1. стране)

Европа у том периоду није још била спознала... Шездесет брајићских бораца је на позив КПЈ и друга Тита кренуло у дуготрајни и крвави пут за рушење старог система и изградњу нове Југославије. Своју праву вриједност Брајићи су показали на свим бојиштима широм наше земље. Између многих преизгуба издвојио бих 18. јул 1941., када је 108. моторизовани ојачани батаљон групе „Поцољи“ из дивизије Таро уништен као војна јединица. Батаљон елитне италијанске јединице црних кошуља, који је носио „славу“ претходних освајачких похода у Абисинији, разбијен је и уништен, ту на овом тлу, на територији села Брајића. Тада је ојачани батаљон је, у циљу деблокирања комуникације Будва — Цетиње од стапних напада герилских група, кренуо из Будве 18. јула 1941. године са шест тенкова, 40 камиона, шест мотоциклова, артиљеријом и штабским колима, како би силином удара ликвидирао акције герилаца. За ту сврху ангажоване су и поморске снаге из залива Будве и хидроавионска база из Кумбара.

КАКО ЈЕ ТЕКЛА БИТКА И ЊЕН БИЛАНС

Брајићки герилски одред држао је положај изнад Угљешине, док је још претходног дана, десно од њих, поставио засједу Подгорско-Томићки одред из Црнице, а Радомирско-Грађански код Ромог ждријела. Када је мотомеханизована колона ушла у Брајиће и почела да пали прве куће, брајићки устаници нису могли одојести да гледају како им горе родна огњишта, отворили су ватру по италијанској колони коју је прихватио и Подгорско-Томићки одред, који је био најближи непријатељу и на себе примио сву силину ватреног удара фашистичке колоне. Како се борба развијала, тако су и герилске групе из Паштровића хитале и одмах улазиле у борбу једна за другом и бочним ударима наносиле тешке губитке непријатељу. Мајинска герилска група заузела је положај с друге стране комуникације и тукла по колони. Послије жестоке битке, негде касно послиje подне, дис колоне, који није ни увођен у борбу, успио је да се врати у Будву, носећи себом мртве и рањене.

У борби на Брајићима избачено је из строја преко 220 непријатељских војника, уничтено 22 камиона, штабна кола и тенк, први у НОБ. По својим димензијама ово је највећи битка у некој Европи која је вођена с фашистима. У правом смислу ријечи — битка, јер је непријатељ употребио сва три рода војске: авијацију, морнарицу и мотомеханизовану пјешадију. Иако се на-

шао у врло неповољном положају, стијешњен са свих страна, у потковици, он се храор и упорно борио пуних осам часова. У томе и јесте величина побједе устаника који су уништили тако упорног и технички опремљеног непријатеља. То је признао и сам непријатељ: када су нове инвазионе снаге, у знак признања пораза, 108. батаљон избрисао из војног састава италијанске војске и подигле споменик сопствене погибије, који се налази да-на Брајићима.

Одмазди коју је ово село примило на сеоје још говоре остаци изгорелих шљемена и обурданих кућа и кућишта. Одмазда је била страшна. Село је до темеља спаљено, убијена су сва три кмјета села брајића, а остали мушкарци, њих седамдесет на броју од 15 до 70 година, одведенци су у логор Клос, у Албанију, где су под тешким мукама, гладни и малтретирани, остали досељени борци, патриоти и комунисти, који, упркос свим пријетњама, нису хтјели да приме квислиншко оружје, иако им је за то била обећана слобода. Наступили су најтежи дани у попаљеном селу — остали су нејач и старице на загариштима дома, без стоке, без хљеба, без зрина жита, те страшне, глади и хладне, зиме 41./42. године.

ГИЊУЛИ СУ ШИРОМ ЗЕМЉЕ

Не можемо да не поменемо и Брајиће који су још под тежим околностима почели оружану борбу на плодним

војвођанским равницама. Да само поменемо борце из Брајића у северно-банијској и јужно-банијској герилама, западно-банијском и источно-банијском партизанском одреду, који су се храор борили са још окрутним непријатељем и у далеко неповољнијим условима. Да поменем да су борци из Брајића били у елитним јединицама наше НОВ широм Југославије: у Ловћенском партизанском одреду, у Првој пролетерској бригади, у 11 пролетерској српској, у IV пролетерској црногорској, у Првој ударној војвођанској, у VI и VII војвођанској, у X црногорској и II тенковској армији ЈНА и осталим јединицама широм Југославије. Преко стотину Брајића скапавало је у логорима и затворима фашистичке Њемачке и Италије. Сваки четврти Брајић погинуо је, а сваки пети остао ратни инвалид.

Вама, четрдесетројици по гинулих бораца из Брајића, којима данас откривамо овај споменик, борцима из партизанских чета и одреда, борцима из славних пролетерских бригада припада наша неизједијерна захвалност — поносни смо на вас! Крај коју сте пролили за слободу у нашој социјалистичкој револуцији већна је залога будућим генерацијама, већна гаранција братства и јединства наше самоуправне социјалистичке Југославије и већна порука, опомена и пријетња онима који покушавају да наруше наше братство, јединство и наш аутентични развојни пут самоуправног социјалистичког друштва.

Почела изградња комплекса хотела Словенска плажа

Ових дана неимари сдружене грађевинске организације „Инпрорс“ из Београда ударили су камен темељац великом туристичком насељу на Словенској плажи. Тиме је отпочела реализација програма изградње „Словенске плаже“, која се локацијски простире од нове поште до хотела „Парк“, а располагаће са око 3.500 кревета. Овај савремени угоститељски комплекс ће располагати и са око 3.000 сједишта у ресторанима различитог типа. Овоме треба додати богату понуду спортско-рекреационих капацитета (игралишта, базени, реквизити за плажу), затим трговачких капацитета и капацитета за културну анимацију.

Због своје обимности програм је подијељен у три фазе од којих је најобимнија прва. Прва фаза изградње је, такође, због равнотежног прилива представа за обнову, подијељена у два етапе. У првој ће бити изграђен централни пријемни објекат са техно-економским центром, где су смештene све функције рецепцијског и информативног карактера, као и грубе обраде свих

а, као што се зна пораст цијена баш оних артикула које користи угоститељство већ је знатно премашио тих 7 односно 10%.

Месо, млијеко, хљеб, јаја, уље — све је то знатно поскупило, а неких артикула (меса), на пример, и нема довољно на тржишту, па га угоститељи морају плаћати и по 30% скупље. Како ће се то одразити на финансијско пословање није тешко замислити.

Више или мање туриста него лани — то нико не зна

Нико не зна тачан број туриста који бораве у Будви и Петровцу. Једино је сигуран податак о њиховом броју у хотелима. Зашто је то тако — нико не зна! О том проблему, који није само будвански, расправљали су недавно секретари туристичких савеза општина са Црногорском приморјем. Једино је секретар из Херцег-Новог мого тачно да наведе број туриста у свим врстама смештаја. Остали — не! Како су то Новљани постигли? Свака организација, која се бави посредништвом у издавању приватних соба — приликом добијања одобрења за тај посао од одговорајуће општинске службе, добила је и налог да свакодневно мора одговорајућем органу општине јављати број туриста. У туристичком савезу општине имају радника који свакодневно телефоном покупе све те податке и тако сваког ју-

тра знају тачно стање.

Код нас у Будви — то се, на жалост, не ради, па се не зна колики је број туриста у приватним собама и у различним одмаралиштима. Грађани ових дана нагађају да ли има туриста више или мање него лани у ово вријеме. Неко би морао бити обавезан да им то каже!

Знамо једино да су сви хотели у Бечићима попуњени. Има у њима и доста домаћих туриста. Хотели у Петровцу су средином јула биле попуњени са свега 37 одсто, а Свети Стефан са близу 60%.

У камповима у Будви је 16. јула регистровано 5.582 госта (највише их је у кампу на Словенској плажи), што је мање за око 1000 него прошле године у исто вријеме. Вјероватно је да су кише, које су тих дана падале, „отјерале“ један број кампера.

У кућију радности у Будви (са Бечићима и Св. Стефаном) било је средином јула 5.900 туриста према 4.000 на исти дан прошле године.

Иначе, друга половина јуна и прва половина јула биле су доста слабе. У хотелима је у то вријеме било доста празних мјеста, чак до 20 и више одсто у Бечићима, а у Светом Стефану и Петровцу још и знатно више. Свакако је светско првенство у фудбалу томе допринијело, али и неки други елементи. По-

себи у Петровцу, где су угоститељи „ударили“ за нови хотел „Ас“ исувише високе цијене, а познато је да цијене морају бити рекламиране за нове објекте који се желе пласирати.

Сви су знаци да ће ова година бити за угоститеље доста тешка у финансиском погледу. Они су прошлог августа, када су склапали уговоре са иностраним партнерима, подигле цијене за 7—10%.

ИЗ СУСЈЕДНИХ КОМУНА

Нови дом за књиге

У Цетињу је отворена нова зграда Централне народне библиотеке. У згради бившег италијанског посланства, која је адаптирана и добрађена, нашло је мјеста 1,5 милиона књига, часописа и других публикација.

Створени су изванредни услови за чување и коришћење овог изузетног блага. Нова кућа има седам спратова, клима уређаје за подешавање температуре ваздуха, лифтове за „путовање“ књига између спратова. Полице на којима се књиге чувају дуже су 45.000 метара.

У предворју овог атрактивног здања постављене су двије веома лијепе бисте — првог штампара Макарија, коју је урадио Анте Гржетић, и Ђурђа Црнојевића, чије име библиотека носи, коју је направио наш суграђанин Стеван Лукетић.

С. Г.

Приморске Новине

Лист ССРН општине Будва Уређује: Редакциони колегијум, Вд. главног и одговорног уредника: Владимира Станишића. Издавач: Општинска конференција ССРН — Будва адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва телефон: 41-346 — Број жиро-рачуна 20710-678-287 код СДК Будва — Штампа: Издавачко-штампарско предузеће „Обод“ — Цетиње — Претплата: годишња 100 дин.; за иностранство 280 дин. — Рукописи се не враћају.

СКУПШТИНСКА ХРОНИКА

**ПРОГРАМ РАДА
ЗА ПЕРИОД АПРИЛ
— ДЕЦЕМБАР**

Скупштина општине, на сједници од 8. јула, донијела је више значајних одлука, међу којима програм рада за период април — децембар 1982. године (донаје око 40 одлука и разматрати око 20 разних извештаја, анализа и информација). Обавезују се обраћивачи и предлагачи, а то су углавном општински органи државне управе и Извршни одбор, да у року од 20 дана ускладе своје планове рада с овим програмом, односно да програмирају акте и теме припреме мјесец дана пре рока одређеног за разматрање у Скупштини.

**ПРОМЈЕНА ОДЛУКЕ
О ИЗВРШНОМ
ОДБОРУ**

Измјенама и допунама Одлуке о Извршном одбору и општинским органима управе извршено је усклађивање са Статутом и Уставним амандманима о колективном раду, одлучивању и одговорности. Поред тога, утврђено је да Општински комитет за урбанизам, грађевинарство и комунално-стамбене послове сачињавају предсједник и осам чланова.

Ово је уједно и први колегијални општински орган управе.

**ДРУШТВЕНИ
ДОГОВОР О
ОСТАВАРИВАЊУ
КАДРОВСКЕ
ПОЛИТИКЕ**

У циљу реализације задатака о кадровској политики утврђених резолуцијама Савеза комуниста, а полазећи од уставних одредаба и иницијативе о унапређењу колективног рада, одговорности и даљој демократизацији друштвено-политичких односа у кадровској политици, Скупштина општине је, као један од учесника Договора, са одређеним примједбама и сугестијама делегатске базе и радних тијела, усвојила друштвени договор о оставаривању кадровске политике. Поред Скупштине општине, договор закључују Општинска конференција ССРН, Општинска вијеће синдиката, Општински одбор СУБНОР-а и Општинска конференција ССО.

Скупштина општине усвојила је одлуку о функцијама за које се врше консултације у Координационом одбору за питања кадровске политike и носиоцима консултација за те функције и Одлуку о образовању Координационог одбора за питања кадровске политike.

Повећане комуналије...

Висина учешћа инвестито у трошковима уређивања грађевинског земљишта до сада је планирана по одредбама одлуке која је донијета 1973. године. Од сада су ови трошкови знатно повећани, па је било неопходно приступити повећању овог учешћа.

У процесу припремања, разматрања и доношења одлуке о повећању висине комуналија испољена је велика заинтересованост делегатске базе, друштвено-политичких организација и са моуправних организација и заједница.

Скупштина општине одлучила је да се почетна висина учешћа инвеститора у трошковима уређивања грађевинског земљишта повећа и то:

— за друштвену колективну и за индивидуалну стамбену изградњу са 300 на 600 динара, по квадратном метру бруто развијене стамбене површине;

— уколико бруто развијена стамбена површина пре

лази 100 м², за сваки метар квадратни преко 100 м² почетна висина учешћа повећана је са 500 на 1.000 динара.

За додградњу и надоградњу висина учешћа обрачунава се тако што се на бруто развијену површину радијег објекта додаје површина новог објекта. На збир ових површина преко 100 м² почетна висина учешћа повећана је са 500 на 1.000 динара за сваки квад-

ратни метар бруто развијене стамбене површине.

За изградњу пословних просторија у друштвеним стамбеним зградама почетна висина учешћа повећана је са 1.200 динара на 2.400 динара по квадратном метру бруто развијене пословне површине, а за изградњу пословних просторија у индивидуалним стамбеним зградама почетна висина учешћа повећана је са 1.400 динара на 2.800 динара.

... И НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

Висина накнаде за коришћење изграђеног грађевинског земљишта до сада је плаћена по тарифи која је донијета 1973. године. Потрошо су од тада ти трошкови знатно повећани, било је неопходно да се ова накнада повећа.

Вијеће удруженог рада и Вијеће мјесних заједница одлучила су да се висина накнаде повећа и то за прву стамбену зону са 0,50 динара на 1,00 динара по квадратном метру корисног простора.

Накнада се плаћа мјесечно. Општински орган управе надлежан за комунално-стамбене послове утврђује мјесечни износ накнаде.

УСВОЈЕН ПОРЕСКИ ЗАВРШНИ РАЧУН ЗА 1981. ГОДИНУ

Комисија за преглед poreskog завршног рачуна за 1981. годину у саставу Томија Кнежевића, Бранислава Бешовића и Бранка Медиоговића прегледала је poreski завршни рачун општине за 1981. годину и предложила Скупштини да га прихвати на стањем активе и пасиве на дан 31. XII 1981. године у износу 7.540.299,95 динара.

Делегати свих вијећа Скупштине након усвајања извештаја донијели су одлуку о одобравању годишњег poreskog завршног рачуна за 1981. годину.

1.450.000 ДИНАРА ЗА СПОМЕНИК У БРАЈИЋИМА

За измјештање споменика на Брајићима Скупштина општине се прошле године обавезала да из средстава буџета за 1982, 1983. и 1984. годину обезбиједи по 350 хиљада, што укупно чини 1.050.000 динара. За довршетак споменика потребно је још 510 хиљада. Општина из буџета за 1985. годину треба да обезбиједи 400 хиљада, а 160 хиљада обезбеђује ОК СК Будва. Пре ма томе, из буџета Општине за споменик на Брајићима обезбеђује се 1.450.000 динара.

Избори и именовања

За Општинског друштвеног правобраниоца самоуправљања именована је Недељка Менћ, садашњи Општински друштвени право-правници самоуправљања. За начелника Општинског одјељења за унутрашње послове именован је Ранко Гардашевић, досадашњи директор ООУР „Јадран“. За команданта Општинског штаба цивилне заштите именован је Раде Грековић, предсједник Извршног одбора. За чланове Општинског комитета за урбанизам, грађевинарство и комунално-стамбене послове именовани су: Владо Пламенац, Младен Гаковић, Станко Гиговић, Благоје Брајовић, Јово Милутиновић, Бранко — Дики Кажанегра и Боголуб Рађеновић.

За делегата Скупштине општине у Координациони одбор за питања кадровске политike при Општинској конференцији ССРН изабран је Рако Дулетић, предсједник друштвено-политичког вијећа.

За чланове конкурсних комисија за именовање пословних органа у организацијама удруженог рада, које обављају дјелатност односно послове од посебног

друштвеног инетеса именовани су: Рако Дулетић, Мило Рафаиловић, Бранка Медин и предсједник комисије за кадрове ОК СК.

У Општинску комисију за питање бораца, војних инвалида и породица палих бораца именовани су: за предсједника Марко Миковић и за чланове: Лука Ђурашевић, Тодор Зеј, Стево Вукотић, Вукица Бечић, Ева Митровић и Бошко Переагић.

У Општинску комисију за изузетно признавање права на пензију борцима народно ослободилачког рата именовани су: за предсједника Саво Кулача и за чланове: Владо Медин, Јован Иванчевић, Јоко Борета и Никола Јовановић.

У Комисију за пројекну некретнину и права именовани су: за предсједника Мило Греговић, а за замјеника Крсто С. Марковић, а за чланове: Силvana Ђурашевић, Лука Жиковић, Жарко Пламенац и Милорад Дулетић. За замјеника чланова: Желько Митровић, Вукашин Марковић, Томо И. Медиовић и Крсто Лазовић.

У Комисију за уступање плацева путем замјене именовани су делегати: за предсједника Гојко Иванчевић,

за замјеника Томо Радовић, а за чланове: Марко Андровић, Јово Ђурашевић, Томо Мартиновић и Гојко Марковић. За замјенике чланова: Шпиро Мировић, Љубо Анђус, Урош К. Зеновић и Крсто И. Зеј.

За предсједника управног одбора Фонда за изградњу, одржавање и коришћење склоништа именован је Илија Кажанегра, а за чланове: Саво Кульача, Мило Греговић, Владимира Јовановић, Петар Петричевић, Милорад Дулетић, Милорад Марковић, Недељко Бечић и Васо Станишић.

У Савјет за народну одбрану Општине из реда делегата, друштвено-политичких радника и старјешина ЈНА именовани су: Саво Кульача, Никола Јовановић и Мирољуб Митровић. Остали су чланови Савјета по положају, односно функцији коју обављају.

На предлог Општинског вијећа синдиката, Вијеће удруженог рада утврдило је листу кандидата за избор чланова дисциплинских комисија у организацијама удруженог рада и другим самоправним организацијама и заједницама и то су: Светозар Благојевић, Лука Ђурашевић, Петко Митровић, Милорад Маљевић, Анаца Вајон, Драган Недовић, Боко Поповић, Бранко Дулетић, Далибор Антоњиoli, Јово Ђурашевић, Мирко Кисић, Соња Срзентић, Невенка Вукотић, Милорад Огњеновић, Марко Медиоговић, Мира Делојић, Божко Мартиновић, Рајка Буровић, Светозар Марковић, Десанка Ј. Медиоговић, Вида Ђуђен, Велимир Срзентић, Сенка Ђелица, Јубица Стругар, Марко Тановић, Катица Зеновић, Ваисилије Милановић, Олга Вукчевић и Станко Паповић.

Достог — и уступила уз накнаду РО у оснивању „Словенска плажа“.

Ради формирања урбанистичке парцеле Скупштина је донијела рјешење о изузењу из посједа ранијих корисника чесице земљишта 1271/2 површине 1238 м², чесице 1273/3 површине 439 м², чесице 1273/5 површине 703 м² и чесице земљишта 1316/6 површине 225 м² КО Поповић — и уступила уз накнаду РО у оснивању „Словенска плажа“.

Ради изградње хотелско-туристичких објеката на Словенској плаžи, Скупштина општине донијела је рјешење о изузењу из посједа ранијих корисника чесице земљишта 1271/2 површине 1238 м², чесице 1273/3 површине 439 м², чесице 1273/5 површине 703 м² и чесице земљишта 1316/6 површине 225 м² КО Поповић — и уступила уз накнаду РО у оснивању „Словенска плажа“.

Ради изградње хотелско-туристичких објеката на Словенској плаžи, Скупштина општине донијела је рјешење о изузењу из посједа ранијих корисника чесице земљишта 1271/2 површине 1238 м², чесице 1273/3 површине 439 м², чесице 1273/5 површине 703 м² и чесице земљишта 1316/6 површине 225 м² КО Поповић — и уступила уз накнаду РО у оснивању „Словенска плажа“.

УВЕДЕН ДОПРИНОС ЗА ЗАШТИТУ ОД ПОЖАРА

Ради финансирања заштите од пожара уведен је допринос, који се обрачунава из личног дохотка из радног односа и из личног дохотка радних људи који обављају привредну дјелатност средствима у својини грађана. Допринос за заштиту од пожара плаћа се по стопи од 1,3% до краја ове године и по стопи од 0,7% од 1. јануара идуће године. Упоредо с увођењем овог доприноса донијета је одлука о смањењу општинског пореза из личног дохотка радника, и то с 2,5% до нове године и од 1. јануара идуће године на 1,8%.

ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРА ★ ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРА ★ ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРА ★ ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРА

Оспособљавање кадрова — зада- так школства и удруженог рада

Општински комитет СК организовао је 12. јула савјетовање са секретарима основних организација СК, директорима основних организација удруженог рада и представницима Школског центра у циљу разматрања неких актуелних проблема средњег усмјереног образовања.

Предсједништво Централног комитета СК Црне Горе разматрају је то важно питање и донијело одговарајуће ставове и закључке. Секретар Општинског комитета СК Лазар Шољага обавијестио је скуп о ставовима које је заузео Општински комитет када је дискутоао о закључцима Предсједништва ЦК СК Црне Горе. Констатовано је да није било сарадње између школства и удруженог рада, да Средњошколски центар образује кадрове који нису потребни удруженом раду и, послиje завршетка школовања, не могу да се запосле, па се стварају социјални проблеми. Комитет је установио да ОУУР-и немају планова потреба за кадровима. Планирају се само инвестиције, износи финансијских средстава, а не кадрови, доходак и остали елементи потребни за складан развој.

Речено је да је то што основне организације удруженог рада немају планове кадровских потреба обичан опортунизам. Давно је већ наука и практика, и у нас и у свијету, утврдила колико треба да ради радника у једном хотелу одговарајуће категорије на сто кревета. А у плановима изградње до 1985. године зна се шта треба да се гради. Према томе, уопште не представља никакву тешкоћу сачинити оријентациони план кадровских потреба.

У дискусији је констатовано да је штета што се већ неколико година престало са ранијом праксом одржавања школа и курсева страних језика за вријеме зиме. Много је још радника који раде на мјести- ма на којима је обавезно познавање страних језика, а они их не знају. Да не говоримо о трговцима, милиционерима и медицинском особљују.

Удруженни рад угоститељске привреде нема никаквог програма перманентног образовања радника, па би било неопходно да заједно са Школским центром сачини бар минимални програм образовања уз рад.

На крају су донесени закључци.

Челични морски пси

Дуж наше ривијере више се није сагурио брчката ни у плићаку. Не долазе морски пси или друге немани из воде, како би се помислило у први мах. Опасност по купаче представљају циновски глисери и други моторни чамци који огромном брзином крстаре уз саме плаже.

Обично, за управљачима тих глисера с моторима од по стотину и више коњских снага сједе обилни момчи. У жељи да „се покажу“ не гледају како и којом брзином се примичу обали. Ако купач

није вјешт пливач и ронилац, може да оде и — глава.

Глисер и друге брзе чамце посједују мјештани, али их увјеково доводе и гости. На жалост, овакво понашање нико не сузбија, а имаовољно разлога да се многи од њих удаље од обале. Уосталом, и за вожњу по мору потребна је дозвола, баш као и за вожњу на копну. Но, изгледа „морски саобраћајци“ су веома благона- клони према „глисерашима“.

Још увијек дилеме око Старог града

КАМЕНА ЈЕПОТИЦА — како су стари будвански град назвали умјетници писане ријечи — данас је у много лошијем стању него што је била не- посредно послије катастрофалног земљотреса 1979. године. Њене капије су још увијек затворене за становнике који су у њој живјели, туристе и посјетиоце. Још увијек постоје бројне дилеме како да се приступи њеној обнови и изградњи. Ерној су разлоги зашто је то тако, али је не- оспорно да је основни проблем у томе што у Будви још није постигнут договор оном основном: шта и како да се гради и ко треба да се бави овим сложеним и одговорним друштвеним послом? На та и многа друга питања везана за обнову Старог града није дат одговор ни на састанку, који је одржан почетком јула, у чијем раду су учествовали предсједник Извршног вijeћа Скупштине СР Црне Горе Радивоје Брајовић, секретар за финансије Извршног вijeћа Велимир Шљиванчанин и предсједник Пословног одбора Републичког фонда за обнову и изградњу Радомир Ђачић. Материјали који су били припремљени за ову прилику нудили су рјешења да се приватни објекти у Старој Будви обнове друштвеним средствима у висини од 62 одсто, не рачунајући инфраструктуре, у коју треба уложити позамашна средстава. Таква рјешења, наравно, из више разлога, нису прихватљива, како због трећутне економске ситуације у земљи, тако и због неоправданости таквог опредељења за трошење средстава солидарности.

Иначе, овај састанак је на свјетlost дана изнно другу страну медаље када је ријеч о ставовима и глеђањима на обнову Старог града. Показало се, наиме, да у томе преовладавају лични интереси и расположења на рачун друштвених. Одуговљачи се с усвајањем већ урађеног урбанистичког пројекта Старог града, који је од стручних и одговорних инстанци добио високу оцену. Није покренуто ни сложено питање разрешења имовинско-правних односу унутар градских зидина. Републички завод за заштиту споменика културе Црне Горе није урадио рјешење санације градских зидина, чemu је у поступку обнове старе Будве дат приоритет, а не постоји ни рјешење о обнови и намјени „Цитаделе“, као једног од важних дјелова овог старог урбаног насеља. Разговор је показао да нису искоришћене

не могућности за утрошак средстава намијењених за обнову културно-историјских споменика. С друге стране, у Будви се већ дуже заговора да за ове потребе нема средстава и да је потребно више стрпења, што се показало да није тачно. Показало се, такође, да у Будви још увијек није обезбиђена одговарајућа организација за вођење овог одговорног друштвеног послана и с правом се захтијева да се постојеће стање што хитније измијени. Јер, због нетolerантних односа између више чинилаца у овој средини, дозволио се да послови трпе, а извршење одређених обавеза одлаже се унедоглед.

Одговорни републички функционери на овом састанку су недвосмислено указали да се у обнови стаје Будве на првом мјесту морају имати у виду друштвени интереси и да се пријтом мора обајвиједити строга друштвена контрола о утрошку средстава намијењених обнови споменика културе, што све скупа захтијева одустајање од не-прихватљивих понашања, када је у питању враћање живота старом будванском граду, као једном од важних чинилаца оплемењивања туристичке понуде у метрополи црногорског туризма.

Д. НОВАКОВИЋ

ПОСЛИJE ПРЕМИЈЕРЕ ФИЛМА „13. ЈУЛ“

Труд је уродио плодом

Поводом обиљежавања Дане устанка народа Црне Горе, у биоскопу „Култура“ и Дому омладине у Титограду свечано је представљен филм „Тринаести јул“, заједничко остварење „Зета филма“ и Телевизије Титоград. Деџенијама дуга жеља народа Црне Горе да најзначајнији тренутак своје историје забиљежи на филмском платну коначно је остварено.

Након премијере овог највећег филмског пројекта у нашој Републици, на окну су се нашли protagonisti филма, друштвено-политички, културни и јавни радници из Црне Горе. Била је то прилика да чујемо прве утиске о овом дјелу, које је управо представљало нашу кине матографију на фестивалу у Карловим Варима и које се приказује на овогодишњем фестивалу у Пули.

— Једној таквој епопеји, какав је Тринаести јул, дужи су смо џеловито филмско виђење тих забивања. Веома сам задовољан оним што је урађено. Надам се да ће ово остварење подстаки и нова — рекао је Ненад Ђуђин, секретар Савезне конференције ССРН и предсједник Савјета филма.

Да је устанак у Црној Гори инспиративна тема слаже се и Анђелко Ковачевић, члан Предсједништва ЦК СК Црне Горе, који додаје:

— По дубини понирања у тему, овај је испред осталих филмова с ратном тематиком. Ниједан дијалог гледаоца не оставља равнодушним.

Редитељ и цијела екипа начинили су филм који ће се памтити.

Ђуро Војводић, генерал-потпуковник био је стручни консултант на филму:

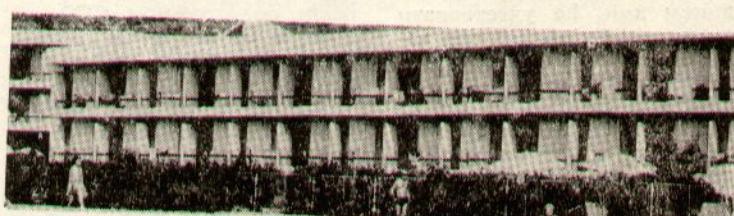
— Оно чиме сам посебно задовољан јесте чињеница да је редитељ изванредно дао припреме за устанак које су у Црној Гори биле веома добро спроведене, што је утицало да народ тако масовно крене у борбу за слободу. Рад Партије на овом терену био је веома плодан и то се види и на филму.

Редитељ филма Бајо Шарановић примио је у Титограду бројне честите.

— Филм је коначно почeo да живи. Дуго се чекало, али сматрам да се труд исплатио. Трудио сам се да се одржи равнотежа између нечег што су личне судбине, што су судбине јунака, што је породична драма, драма другарства, а да то, ипак, крајње зазвани као један интимни однос, као нешто што ће нас везати за одређене судбине, али да не буде то судбина сама ради себе, већ прича о судбини једног народа у револуцији. Било је литање:

— Како да се то што је судбински, историјски, митски, епски основ рефлексије кроз неке детаље и кроз интимна освјетљавања која бацамо на те људе и те личности. Мислим да смо тај проблем, почев од сценарија, преко редитељске и глумачке надградње, успјели пријешити — рекао нам је Радомир—Бајо Шарановић.

С. ГРЕГОВИЋ

Ђачка страна

Меша Селимовић — један од најзначајнијих писаца нашег језика

МЕША СЕЛИМОВИЋ, који је умро 11. јуна 1982. у својој седамдесет и трећој години живота, припада групи најзначајнијих писаца српскохрватског језика. Од првих послериатских година, када се појавио у нашој књижевности, он је преко три деценије непрекидно и сигурно стварао свијет своје prostate. Проучавао је грађу, анализирао мноштво детаља, студирао не само друштвене и историјске односе, већ и карактере и њихове интезите, уочавао противуречности, одмјеравао крајност и у свему тражио и развијао људски смисао. Врло комплексни у тематици и као уметничка структура, његови романси и приповјетке говоре о рату и миру, људском страху и срећи, сликају далека времена и интензиван су израз наше садашњости, али су и узбудљива визија човјекове будућности. У својим дјелима Селимовић се бавио Босном, али и свијетом — она су национална по својој суштини, али и космополитска по карактеру; имају снажну историјску инспирацију и израз су најдубље уметничке реалности, пример модерне психолошке прозе, аналитичке и с дубоким филозофским реминисценцијама.

Селимовић је написао неколико врло занимљивих књига приповједака и романа: „Права чета“, „Туђа земља“, „Тишине“, „Магла и мјесечина“. Ипак, до појаве романа „Дервиш и смрт“ сасвим се мало знало и још мање говорило о овом писцу. А кад се појавио овај роман, о њему се почело писати као о чуду и књижевном феномену — био је то догађај у нашој књижевности и у животу самог књижевника. Тај врхунac писчевог искуства имао је дуге процесе зрења, дуго се формирао у писцу, можда још од почетка његовог развијеног емотивног и мисаоног живота.

Послиje те изванредно значајне, мудре, горке и дубоке књиге, појавио се роман „Тарјава“ којим је желio да покаже излаз из затворености у којој живе људи и да ли људи могу другачије разговарати међу собом него кроз пушкарнице. Затим је дошао роман „Острво“ — књига од искуства, од личног живота и од личног страдања. У суштини, та књига је сурова и тешка од људских болова, разочарања и промашаја. Књигом „Сјећања“ Меша Селимовић је ин-

тегрално заокружио своје дјело — са њом је оно постало потпуно зрело и довршено. Као дивна, поштена, људски снажна и храбра књига, она, у свemu подстицаја, говори о једном жи-

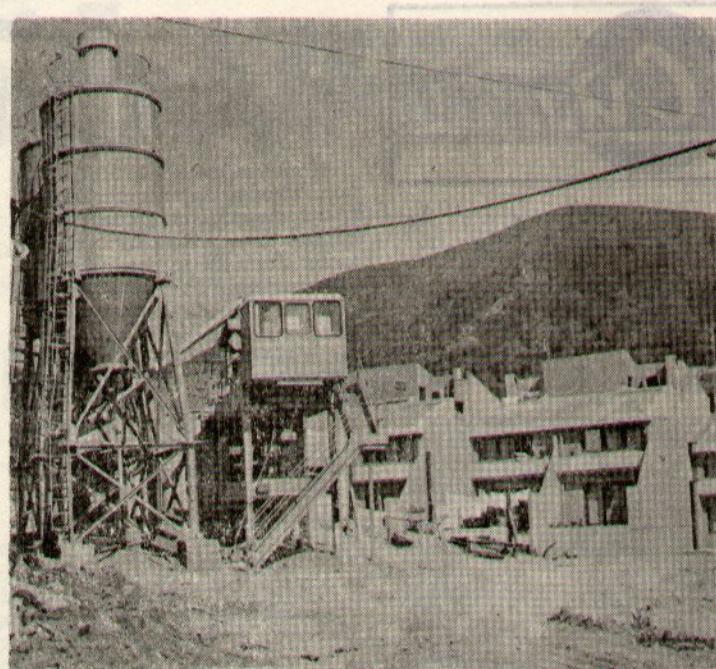
воту и дјелу који су настали у заиста динамичним историјским условима. Она је нови зрак свјетlosti на већ постојећи свјет писчеве хуманистичке визије свијета.

Дервиш и смрт

Доносимо одломак из „Сјећања“, који се односи на роман „Дервиш и смрт“, односно на основни мотив који га је руководио да напише своје најпотпуније, можда и најискреније дјело.

„КРАЈЕМ 1944. ГОДИНЕ стријељан је у Тузли мој најстарији брат, партизан, официр команде Тузланског војног подручја, пресудом Војног суда III корпуса. (Имена не наводим иако их, наравно, знам; они не знају, или се не сјећају шта су учинили моме брату и мени, уједно сам се у то недавно кад ми је један од њих пружио руку, а ја нисам прихватио, и он је зачуђено питао неке моје пријатеље зашто се то љутим на њега). На афишима излијењеним по граду писало је да је Шефкија Селимовић осуђен на смрт стријељањем зато што је из магазина ГУНД-а (Главне управе народних добара) узео кревет, ормар, столицу и још неке ситице, а тако строга пресуда је донесена, пише на објави, зато што је окривљени из познате партизанске породице. Тако се наша породична приврженост револуцији и наша занасеност окренула против нас и претворила нас у жртве. А тај окривљени, мој брат, коме су усташе однели све ствари из стана, очекивао је своју жену која је случајно остало жива у концентрационом логору и требало је да се врати у Тузлу. Кад сам чуо да је Шефкија стријељан, доживио сам шок. Лежао сам немојан да шата схватим и непрестано плакао. Након неколико дана дошао ми је шофер УДБ-е који је мога брата одвезао на стријељање, и донио ми поруку од мртвог човјека. Шефкија је био миран пред стријељање. Рекао је: — Поздрави Мешу, реци му да сам његин. Ја сам знаю да је ће, ни судије нису тврдиле друкчије. Шофер није смио да ми каже где је сахрањен, па ни данас не знам где је гроб. Тај невјероватан, слијепи, малоумни чин био је прекретница у животу свих чланова моје породице: сви смо осјетили да су се десиле ствари које никад нисмо могли очекивати. И није ријеч о смрти неког од нас, па то смо били спремни, сједамо нас је било у револуцији, већ о тако ужасној неправди, без разлога и без смисла...

Да, био сам шокиран, ништа нисам могао да схватај, дан и ноћ сам провео без сна и без хране, плачући, не знајући шта ћу од себе, јер је све моје доведено у питање. А сутрадан један једини дан како сам чуо за братовљеву погибију, пет-шест дана послије стријељања, требало је да одржим неко предавање, већ раније најављено плакатима. Нисам га отказано. Не знам шта сам и како сам говорио, али сам говорио. И, ето, баш то покушавам да заборавим, да сам хтио да говорим, да сам могао, да сам имао снаге да говорим, да се нисам као човјек, као брат, побунио против те неприродне обавезе коју сам себи најетио. Утолико је мој поступак несхвательнији: да је то неко захтијевао од мене, све би било једноставно, као таблица множења. Овако је кошмар. Патио сам као никад у животу, а покушавао сам да останем у колотини коју сам сматрао једином могућом, једином људском. Чак и послије тог нељудског чина! Хтио сам, вальда, да раздвојим те двије сфере, приватну и општу (као да је то могућно!) Можда сам се плашио да раскинем са собом онаквим каквим ме је створила револуција, можда ме вукла инерија: како ћу раскопати себе цијelog? Можда сам мислио да немам права у толиким смртима свој губитак узимати као разлог да напустим револуцију која је постала смисао и суштина мого постојања. Не могу ништа одређено да кажем, али сам, можда, покушавао да себе рањеног и њега изгубљеног измирим с револуцијом која једе своју дјецу. И, ето, покушао сам да идем истим путем, као да се није ништа догодило, нисам изашао из Партије, нисам окренуо леђа свemu што сам био, али ништа тиме нисам ријешио, бивало ми је све теже, оно предавање је постала моја мора, мој ужас, и ни до данас се нисам ослободио мучног осјећања на ту чудну кривицу. Платио сам ту несхвательну заљубеност тешким мукама доцнијег све тежег раскола са собом бившим...“

Да наш град буде љепши

Постављена на најљепшим и најприметијем дијелу Словенске плаже, на локацији код стадиона ФК „Могрен“, већ трећу годину налази се бетонска база! У неспоредној је близини хотела „Парк“, који ускоро треба да буде отворен. Његовим гостима сигурно неће бити пријатно бука и прашина која се ствара на том мјесту. База угрожава не само хотел, већ и парк око њега, као и читаву околину, а поготово плажу и шеталиште од Бечича ка Старом граду. Из над магистрале налазе се приватне куће са лијепо уређеним баштама и зеленилом у које долазе многи туристи, па ни њима, нити властницима кућа, није свеједно

што је овај објекат ту постављен.

Примједбе туриста на прему прошлогодишње туристичке сезоне често су се односиле на чистоћу нашега града, а неке су биле директно упућене на бетонску базу. Када је она постављена мислило се у првом реду да прије почне обнова површеног града, а заборавило се на то да ће она једног дана, и то веома брзо, бити коначица даљег развоја туризма. Наш град је лијеп, и све што га рујси требало би отклонити. Истина, то није лако ни јефтино, али је далеко скупље овако.

Бесна БОРЕТА

Најмлађи сарадници

ЗА МИР

Желим да никад не буде рата и да се сви људи измире — да маме из Азије загрле маме из Африке, и да тате из свих крајева свијета, направе путеве љубави и среће, да правило свима буде: да нико никог нападнути неће.

За мир високо дигнимо руке, најмлађимо се, попутимо све даље и даље, дотакнимо Сунце, не дајмо му да оде, јер оно, оно неће да гледа тај рат и несрће.

Милица ПАПОВИЋ

НА ОБАЛИ ТАРЕ

Гледала сам ријеку Тару. Кроз велике каньоне она скакуће и игра се с каменчићима који сијају као да су од злата. Стијене су се најнутре на Тару, па јој не дају да пролази, а она се свом снагом провлачи. Гледа Тару у висине — има шта да види: стијене се нагнуле над њу: замало да је затрпају. Само један сунчев зрак пробио се да би огријао Тару. Борови се огледају, а Тара им се осмјехује.

Јована ЂЕТКОВИЋ

ГРАНИЧАР

На граници све је мирно, граничар будним оком пази. Чува наш сан, наше безбрјично дјетињство. Као бронзани кип стоји, а вјетар завија кроз дрворед јабланова. Снијег пада, већ је до колјена, њему ништа не смета — ни снијег, ни вјетар, и док киша лије, он чува наше снове и над нама бдије. Часно је бити Титов војник — размишља он — часно је чувати земљу, погинути за онај дјецији њежни поглед, за осмијех пун ведрине и радости.

Драган Радуловић

ЉУВИЧИЦА

Љубичице плава у грму се скриваши, мислиши да те не видим — мириш те открива.

Обраћу те свјежу, мирисаву, плаву и однијети кући, као дар за маму.

Ана МИТРОВИЋ

НАЈБОЉИ СПОРТИСТА 1981. ГОД.

Сандра Капичић

ПРВО МЈЕСТО „ЦИБОНИ“

У Бечићима је, поводом празника народа Црне Горе, одржан међународни кошаркашки турнир који је носио назив „Монтенегротурист 82“. Након тродневних борби у Бечићима и Спортском центру „Морача“ у Титограду, прво мјесто припало је затребачкој „Цибони“, друго екипи источних универзитета САД „Биг Ист“, треће прволишту из Титограда „Будућности“, а четврто јуниорској представцији Југославије.

За овај турнир, чији је покровитељ био „Монтенегротурист“ и који је добро организован, владало је велико интересовање у Бечићима.

Након завршетка забиљежили смо неке утиске.

ЖЕЉКО ПАВЛИЋЕВИЋ, тренер „Цибоне“: — Услови за игру били су веома добри, кошарка на завидном нивоу. Деспот и Перинчић који су појачали редове „Цибоне“ оправдали су долазак, играли су веома добро.

ЛУ КАРНЕСЕКА, тренер „Биг Иста“: — У лијепом амбијенту, лијепа кошарка. Публика — изванредна. Овде сам видио много добрих играча, што потврђује да је Југославија непресушно врло талената. Жао ми је што нисам видио ваше најбоље кошаркаше који ускоро браће титулу свјетских првака.

ОДРЖАНО ПРВЕНСТВО ДРЖАВЕ У БОЋАЊУ

У Будви је 17. и 18. јула одржано првенство Југославије у боћању. Наступило је 16 парова из СР Словеније, Хрватске и Црне Горе.

— Био је то први пут да се у нашем граду одржи једно такво такмичење. За нас је то представљало велику част, али и обавезу. Дочекали смо, најбоље боћаре из наше земље, чини ми се како је и требало — рекао нам је Ђуро Марковић, члан управе Боћарског клуба „Будва“.

Г. С.

ИЗ МЈЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ БУДВА П

Више акција у рејону Грђевиће

Новоизабрани органи и тјела Мјесне заједнице Будва II — Скупштина, савјети и комисије — добро су стартовали. Још на првим радним састанцима постављено је питање одговорности у раду, речено да ће се обавештавати делегатска база о сваком случају неактивног и неодговорног понашања својих представника и захтијевати да се такви замјене. Резултати таквог прилаза послу нису изостали. Већ је примјењено да се појединци не ода зивају редовно сједницама и на сљедећој сједници Скупштине једна тачка дневног реда биће посвећена активистима чланова Извршног савјета, органа и комисија Скупштине Мјесне заједнице. Није речено да неће бити ријечи и о опозиву појединача који не буду спремни да извршавају обавезе, прихватују се да буду бирани у представничка тијела.

Посебну активност Извршни савјет и Скупштина Мјесне заједнице испољили су на припремама за туристичку сезону. У том циљу изведено је више акција на чишћењу речног корита које је било зарасло у коров и затрпано разноразним отпадцима и прљавштином. Упор-

но се настоји да се оствари што тјешња сарадња с различitim организацијама на подручју Мјесне заједнице, као би се заједнички наступају на пословима уређења мјesta, нарочито када је у питању Словенска плажа и њено непосредно zaleđe, која је заједничко добро свих, сваког колективи и сваког грађанина који лични доходак остварују на овом подручју. На жалост, оваквом настојању Мјесне заједнице и позивима на сарадњу нема одговарајућа мјера. Тако, на пример, ООУР „Јадран“, БИМ „Славија“, ООУР „Словенска плажа“, „Електротрасформација“, СИЗ за изградњу и уређењу Будве и Хотел „Парк“ нису нашли да сходно да присуствују састанку на коме је требало усагласити планове и акције на уређењу плаже, приступних путева и уличне расvjete. У Мјесној заједници замјерију и представницима друштвено-политичких организација Општине и органима управе Скупштине општине што су се оглушили о позиву за састанак, тим више што сви добро знају да многи проблеми стоје отворени иако је сезона у пуном јеку. Мокри чворови на Сло-

венској плажи, које је требало још прошле године користити, остају и ове године употребе, јер су загађени и демолирани. Грађани и гости се питају: ко је у овом граду одговоран за тако невиђени нехат према друштвеним средствима и имовини?

У овој Мјесној заједници расправља се и о другим проблемима који не задиру само у интересе грађана овог подручја већ и шире. Тако се на свим нивоима друштвено-политичких структура оштро осуђује политика запошљавања. Док десетине ћака и студената стоје без посла, поједине радне организације сезонски запошљавају у поподневним часовима стално упошљене раднике, пензионере, чак и оне који се налазе на боловању!

То, као и политика расподјеле становна у органу управе и другдје налазило се на дневном реду ових дана у органима Мјесне заједнице Будва II, али, како нам рекоше, то што они расправљају има ефекта исто као да сипају воду у буре без дна.

В. С.

Кутак за разоноду

КАЗАЛИ СУ...

ЗБИР РАЗОЧАРЕЊА

АРИСТИД БРИЈАН: Искуство је збир наших разочарења.

*

ОСКАР УАЈЛД: Кад сам био млад, мислио сам да је новац најважнија ствар у животу. Сада, кад сам остарио, увјерио сам се у то.

*

РОСТАН: У два случаја у животу човјек не шпекулише: кад не може и кад не мора.

*

ФЛОБЕР: Прво што жене знају, то је — како су лијепе; прво што науче јесте — колико су јаке; прво што дознају јесте — колико су слабе; прво што заборављају јесте — колико су старе, и прво чега се сјећају то је — да су заборавиле.

*

ЦЕРОМ ЦЕРОМ: Енглези чине многе ствари које не желе само зато што се то од њих очекује.

*

АРТ БАЧВАЛД: Сноб је човјек који ће без размишљања сјести на бодљикаво прасе само ако му неко каже да је то столица на којој је сједјела нека славна личност.

*

ЕЗОП: Тиме што нам не чине зло људи мисле да нам чине много добра.

*

БЕРНАРД ШО: Златно је правило да нема златног правила.

*

ШОПЕНХАУЕР: Глупи људи размишљају како да страже вријеме, паметни — како да га употребе.

ЧОВЈЕЧАНСТВО ЈЕ ВЕЛИКА ПОРОДИЦА

Затекао муж жену у кревету с непознатим човјеком...

— Тако, сад разумијем рече он.

— Шта разумијеш?

— Зашто се каже да је човјечанство једна велика породица.

САВЈЕТ

Посматрај из прикрајка малишан сестру и њеног вјереника. Кад се вјерник, најзад, опростио и отишао, дјечак рече сестри:

— Ти би морала да узимаш часове из рвања, тако те је лако оборити.

ИЗАБРАО

— Дакле, сто хиљада или мјесец дана затвора?

— рече на крају судија.

— Добро, узећу сто хиљада.

ВИШЕ НИЈЕ ПОТРЕБНО

— Овдје пореска служба — јавља се телефонисткиња са централе. — С ким желите да вас повежем?

— Сад више није потребно... Знате, нашла сам тај виши број у цепу свога мужа, па само пропрвјавам.

КАКО ШКОДЉИВЕ?

— Сине — каже мајка — немој да једеш зелене јабуке, оне су веома шкодљиве.

— Како шкодљиве, ма ма? Прошли пут, кад сам их јео, осам дана нисам испао у школу.

IN MEMORIAM

АНДРИЈА САВОВ МЕДИН

У Петровцу је у 73 години преминуо предратни комуниста и истакнути борац за народна права **АНДРИЈА САВОВ МЕДИН**. Још од првих дана пунолетства био је привржен Комунистичкој партији Југославије и спреман да извршава и најтеже задатке. У КПЈ је примљен 1935. године и од тада постаје мета режимске власти, која га евидентира као још једног „залуталог петровачког црвеног омладица“. Немирног духа, пун полета и младајачког надахнућа, без страха разносилике свог земљака Мирка Срзентића, прве жртве напредног студенског покрета, кога злогословија убија на барикадама Београдског универзитета 1935. године. Збор револуционарног рада много пута је хапшен и малтретиран. Тако је доспио и до концетрационог логора у Смедеревској Паланци, где је био заточен од новембра 1940. до марта 1941. године. Средином априла 1941. године до морао се слободе и од тада живи полуилегално све до 13. јула 1941, када се нашао међу првим устаницима овога краја. Половином 1942. године Андрија пада у руке окупатора и домаћих издајника, али се не предаје духом, већ остаје чврст и непоколебљив у свом опредељењу за циљеве народно-ослободилачког покрета и револуције. По ново сlijedују затвори и стравична малтретирања, с том разликом што су жандарме замјенили крвљу умазани четници раме уз раге са фашистичким окупатором. Слободу је поново угледао коначно децембра 1943. године, када је ударна група батаљона прослављене Четврте пролетерске ударне бригаде у свом побједоносном ходу разбила њемачко-четничке снаге у Црници и ослободила из логора у Брчелима око 300 робијаша, међу којима и Андрију. Дочекао је коначну слободу поносан на све што је за њу дао.

Андрија Медин, некадашњи робијаш и револуционар, послиеник слободе, примјерни радник, социјалистички прегалац и угледни до маћин, остаће у трајном сjeћању свих оних који су га познавали.